

rede ali javne znake pokojnikove ali pa deviški venec pred samimi. Za krsto prihaja premnogo vencev na raznih vozéh. Če spremlja godba truplo otrokovo, tedaj igra zgolj poskočnice in vesele koračnice. Nekaj posebnega so tudi civilne poroke v municipijski palači na Kapitolu, ki se vršé vsako nedeljo med 11. in 12. uro. Nevesta s svojimi družicami se pripelje v cerkev prav takó napravljena kakor pri nas, in zijajočih žensk je tudi dovolj, le da ne smejo v poročno dvorano, nego morajo čakati zunaj. Namesto oklicev rabijo javna nizanila tistih oseb, ki se želé poročiti, in ti napisi so razobešeni pred poročno dvorano, kjer morajo zglašati tudi vse novorojence in mrtvece.

(Konec prihodnjič.)

Pri vinu.

Deklè, še jedno čašo!

Oživi družbo našo,
Oprij nas z vincem dobrotljivim,
Pobratí z duhom lahkoživim.

Oprij i srce moje,
Da radostno zapoje,
Pozabi bridke bolečine;
O daj, da ga otožnost mine!

Še jedno čašo! — Hvala,
Ti milostna si, zala —
Prišli so v vas duhovi vinski,
Igrajo z nami se detinski.

Zvené nam polne čaše,
Srcé prepeva naše —
In ž njimi duša moja toži
O divni, a zveneli roži.

J. Š.

Krvava solza.

Mlad junak je to govoril:

»Jokal bi nesrečnež jaz,
Da koristi dômu solza,
Ki porosi moj obraz.«

Boj krivičen v domovino
Tlačeno je privihral,
Z mečem v roki, vsak se záujo
Sin je hrabro vojskoval.

In po zmagi vsak junakov
K svojcem rádosten hití —
Mlad junak na polji — mrtev,
Solzo je prelil — krvi.

Rástislav.

